

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואשר ישימנו
ויבצרו שולב בקר עיניהם
ויכרזשם לאבד צאן
ההר והביאו עלי זית
ועלי עץ שמן ועלי הדס
ועלי תמרם ועלי עץ
עבת לעשות סכת
כחצות. נחמיה ח טו
2. אתן בפדדך ארז
ששה והדס ועץ שמן
אשים בצקדך בדדך
3. וזה תאשרו כדוש
ישימנו ח טז
4. ולקח אוזב וקבל
במים איש טוהר והזהר
על הצלה ועל כל
הדלים ואל תדאגו
אשר היו שם ועל הנגע
נעצמו וא תחלל וא כמת
וא כבקר: מכבר ית ית

הגהות הב"ח

(א) נב' מלי ארז הדס
(ב) וכו' שיעה והדס
מלי' ונ"ב בע"ל ח"ט:
(ג) תוס' ד"ה כי היכי וכו'
דנתיב ואת כל כלי
השורת אשר ישרתו נס:

גליון הש"ס

גמ' וכן בעקדא. עין מ"ט
לעיל בגליון דף יב ע"א
גרסי' ד"ה לאו הוה:
שם ורבא אמר לקיחה
ע"י ד"א. עין יומא דף מז
ע"ב גרסי' ד"ה רב פפא:

הגהות הגר"א

(א) (ור"י סגל כ"ו עד
למקד) תל"ח:

מוסף רש"י

ומדרה ר' מאיר. בין
שם כהן ארבעה בין שאן
כהן ארבעה (לעיר יתה).
שמונה פסל. פסול נזון
יזק דהא סך כהן, וסך
נזון מלי למיתא מזהר ר'
אברהם הנך דלית כהן
ארבעה דפוסלין, שאם יש
בין סך לנזר כ"י, והא
דנקט ר' מאיר רבואה היא,
דלעיל ר' מאיר דתחמיר
מזהר כהן (שם). משום
ר' אברהם. כהן (לעיר חב).

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

לא מלא אחד מד' מינין הללו יבא יושב ובעל. מסורה נמצא זה קל
ויהדין היה מלמד חומר מחמתו כדדרשת מה לולב הקל שאינו נוהג
בגלילות כדמיים יב ש חומר זה שאינו נוהג אלא בד' מינין סוכה
המורה שנוהגת בגלילות כו' עלי ויש ועלי עץ שמן. לאו ד' מינין

מינה: ור"י סבר הן לרפנות ועלי
 דם ועלי ממים ועלי עץ עובד למכר
 ואמן מסבכין בנפשים. ור"ג של ארז
 ונחיש נמי דמי נקרים מאחד מד'
 ונחיש נמי דמי מיעקרא דייקלא
 מינה אלמא לר"י סבד ועיקרא דייקלא
 שכיין לאחדו של לולב דלי לאו הכי
 הוו לכו כמין אחר דהא אין
 סוכה אלף בהכשר לולב מקיף:
 סככה בנפשים של ארז גרסין הכא:
 י' מיני ארזים הם. והדם חד מיניהו

במסכת ר"ה (דף ג.) : **יִקְרִי**
וירושלים. ומכבדי ירושלים העשירים:
 כבדוהו אונגין אוזון **מלמטה**. ומלא
 כבדוהו העליון לניי עזמלה ולא להשכיר
 ומזוזה לפיכך אינו מוספת לעבוד על
 גל מוסף: **גדלי הושענא**. אונגין
 והלולים לשון גדילין. ולשון ה"ס יומר
 הלל לא אומן דברך לשון או כגון הלל
 דכפרק משקין (מ"מ דף טו.) **גדלי**
 ולאחרי ולמגלי מנורי בחולו של
 מועד. הא למדת שפירוש לשון זה
 עשה ולקח **עשירי ביה בים**
 ג'דיון. מחמת תאגיד שלא יקחון במקום
 אונגין דקסבר אין האגד מן ההמה
 כדכרנן דלמרי אין כרך אגד: **דלא**
נכחו מילה. בין יד להושענא ואין
 זו לקישה: **לא יניקוט איניש הושענא**
בשבת. כשנטלו בלא חזן כי יד
 יכירוך סודר שכן כחפיו על ידו
 ייחאחז בו הלול: **אוזב קלד**. שהיו
 גמזיפין מי תמחא מעיר לעיר
 בשפופרתם כי קנים ארוכות ומתנינן
 ואותם כסא לעהרם עומים ומעבלי
 האזוב ומזה ואם היה קלד כשמכניסו
 בכפי השפופרת אינו מניע למים
 שבראש הכני: **מספון**. מאחרי כדי
 שפופרת: **שני**. פלך פח"ל בלע"ו
 שמשכים טוות בו: **ולקח**. אוזב וטבל
 בשעת עבילה דעינן לקישה:
שלא שמו מינה שפה לקישה. ומיהו
 שפוחא מזה דכרי לחאח באוזב מפני
 שפוחא דכריהו ויהי חיוני

[illegible]

כלום ושירות אחד והדר מביעא ליה היום סב בתוך המדקדק
דבעינא אִיקהא חמה וזיבא. הכא לא שׂיך למימר דלא ליהוי
ובדבר הכרוך בידו לא שׂיך חלילה ובסוף מקום שנהגו
ועבר עזרה ופר' בקונטרס חולילה פוסלת בקדושים דכתיב וקח
שמה לקחה (ברא') (לרא') שׂיך דרך כבוד דמנחם בן פסיקין (דף סז.)
אחרי שמה לקחה ומשני הני מילי דרך כבוד אבל דרך ביוון (ולא) והשם
ידיו בדם האברים ומזה קדשי שמים קרי ליה חסם אז נמי לילט
פירוש זה מנדמימי עלה היא דלאו שסקפן בשטח אלא יל'
סודרא לא שׂיך ולגז מורק דגז זה יפן דרש' דהוה יל' למימר
היטח מורק בתוך מורק דגז זה למיפסטה מההיא דעל גבי רגל חזירי
במין בית יד ללגז ואין שׂיך כאן חלילה שכל הלגז חוץ מידו ואחרי
השני יד רבה לקחה תמה ורבה קצר שמה לקחה וילגז שהיוצי
אחרי שחוט גופה יד של לוי: **נפל משפופרת** אשוקת. פ' בקונטרס
הדן שפופרת בניה מן מקבלת טומאה חלל דמנחם פרק חומר בקדש
טובא תנן שהיו ממלאין חציות לקדש בן עזר משמע דעדיפ' שא
בכלי גללים כלי אכסין כלי אדמה דאף עב גז דלא חשבי ליום לטומא
היינו בשנתת הימים שמפרשין הכן השורף את הפרה ללשכה שכל
ועבר תשון חלילה: וישי' חופותיו חזינן בן ד"ה שפופרת

לז.

ע"ה א ב מ"י פ"ו מהל'
לולב הלכה י"א טור
ש"ע א"ח ס"י תרנ"א סעף
:ז
ע"ה ג מ"י פ"ח מהלכות
פסח הלכה ד סמג
עשן רל"ג:
ע"ה ד מ"י פ"ט שם הלכה
ב סמג שם:

לְעוֹי רַשִׁי

פזיז'ל (פזיז'ל). סלך
(לטווייה).

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

והביאו עלי דת. רבי יהודה
הוא מוקי ליה לדפוס:
מאי ארו חרם בדבריה בר דב הונא
דאמר ר' מניי אריוס רב.
מימה ולרב יהודה אמר רב דפליג
עלוי מאי איכא למימר דלמחר בנא'
ר"ה פ' אס אינן מזכירין (דף ג. וסס)
ד' מיני אריוס הס אלו הן אר
וקתרוס ועץ שמן וזבוע ולפסריס
דגרסי לעיל בפ"ק (דף ד:). גרימא
דמניא כותיה דרב סיככה בנסריס
שאין בןן ארבעה דברי הכל פסרה
ול"ג של ארז מניח דבגרימא דהכא
מניא כותיה דשמואל ולא משיב' רב
רב עיקר: **בי** היבי דלא ליהוי
חציצה. דקסבר רבה מין במינו מולץ
אי נמי משום דמפקא ליה בדמוסח
פרק חמשה המקדש (מולץ דף ע. וסס)
סבר דאחומה ויולאחומה ויהי דמפסר
ר"ת היינו נקבה שנוגדה עמו וקרי
לה אחומה דלשכתן פרק כל הכשר
(סס דף קד.). אין לי אלא תחלב
אחומה תחלב אחומה הגדולה מניין וזה
דלמך פ"ק דבבבירות (דף ע. וסס)
גבי חמורה שלא ביכרה וילדה שני
זכרים ורבען לימא קסברי מקלמ
דחם מקדש דאי כוליה רחם מקדש
נהי דלמך לימאס חמיה מאי איכא
אמר רב אשי מין במינו אינו מולץ
הסם הוא דפשיטא לן משום דליכא
מקלמ רחם בלא חמיה ולע"ג דהכא
נמי הוי מולץ לאגד ומקלמא ליה
חמיה ולא חמיה רבה דלמך ליה

